

indbragte Lovforslag findes der udtalt følgende: „Da der nu, som oven berørt, allerede to Gange er foretaget Eigning af Indkomstskat her i Landet efter det nævnte System, nemlig i Henhold til Lovene af 21de Marts 1864 og 25de Juli 1867, ligesom det af Regeringen er foreslaaet, at en saadan Eigning skal finde Sted i 1870, og da denne Beskatningsmaade derhos har været Gjenstand for megen Dmtale og Drøftelse, saa maa det formodes, at alle Bedkommende ville have erhvervet saa meget Kjendskab og saa megen Ovelse i den nævnte Henseende, at der ikke af Hensyn hertil kan være nogen Betænkelse ved at forlade hiint System og gaae over til en Beskatning efter Indkomsten med den samme Procent over hele Landet.“ Det forekommer mig dog, at man her har udledet noget vel Meget af det Forudgaaende. Man siger, at man to Gange har forsøgt Contingentsystemet, og deraf udledes saa, at der ikke vil være nogen Betænkelse ved at gaae over til Procentsystemet. Men deri, at man to Gange har forsøgt Contingentsystemet, ligger dog ikke noget Bevis for, at man med Tryghed kan gaae over til Procentsystemet. Har man ikke med Held, eller tror man ikke, at man med Held har forsøgt Contingentsystemet, saa kan man ikke deraf udlede, at man med større Held vil kunne benytte Procentsystemet. Dersom der imidlertid forelaa et Lovforslag om, at man, nu da man har forsøgt Contingentsystemet, og da Meningerne dog fremdeles ere saa forskellige, ogsaa for eet Aar eller et Par skulde forsøge Procentsystemet, saa vilde jeg ikke have Meget at indvende derimod. Jeg vilde ikke have Meget imod, at man ogsaa ad Erfaringsveien gjorde et saadant Forsøg. Men det er jo netop, førend man har gjort noget Forsøg med Hensyn til Procentsystemet, at der forelægges os et Lovforslag indeholdende „Reglerne for Udskrivning af Indkomstskat“, baseret paa Procentsystemet, og Lovforslaget indeholder slet ikke Noget, som antyder, at det skulde være forvarigt, men det

antyder snarere, at det skal afgive et Slags Grundlag for Procentsystemets varige Anvendelse, idet det indeholder blivende og vedvarende Regler for Procentsystemet. Det synes mig dog imidlertid at være meget betænkeligt, at Lovgivningsmagten saaledes skulde fastslaae vedvarende og blivende Regler for et saa tvivlsomt System, førend det er blevet prøvet. Der kunde, som sagt, efter min Opfattelse ikke være nogen stor Betænkelse ved at prøve det for et enkelt Aar, men derimod tror jeg rigtignok, at det har store Betænkelse nu at fastslaae blivende Regler, Regler, som man maaskee vil bedømme ganske anderledes, efterat man blot i eet Aar har gjort et Forsøg. Der er af et Par ærede Talere blevet opstillet det Spørgsmaal, om Meningen var nu strax at bringe det nye System til Anvendelse. Det forekommer mig dog, at Svaret i saa Henseende ligger ligefrem i Motiverne til det forelagte Lovforslag, hvori det hedder: „ligesom det af Regeringen er foreslaaet, at en saadan Eigning skal finde Sted i 1870“ nemlig en Eigning efter det samme System, som har fundet Sted to Gange. De her opstillede Regler skulde altsaa ikke finde Anvendelse paa Skatteligningen 1870. Men de skulde ialfald finde Anvendelse paa Skatteligningerne for kommende Tider, og jeg tror derfor, at der er en ganske særlig Opfordring for Thinget til noie at overveie de Regler, som saaledes agtes fastslaaede med Hensyn til Anvendelsen af Procentsystemet. Jeg er ganske entig med de foregaaende Talere, som have yttret, at det Tidspunkt, hvorpaa vi nu befinde os, medfører særdeles Bæmselighed med Hensyn til en saadan grundig Overveelse. Men hvorledes man end ibrigt vil stille sig i saa Henseende, saa tror jeg dog ikke, at man vil kunne see bort fra, at det Første og Bæsentlige dog er at faae den foreslaaede Lov saa fuldkommen og grundig som muligt, saaledes at man med god Tilltro kan tiltræde den. Selv om Tiden er langt fremrykket, maae vi dog tage i Betænkning af Hensyn